

Anna Nowak, *Bobusia Bogusław (1954–2015) historyk, etnograf, archiwista, regionalista* [w:] *Słownik biograficzny archiwistów polskich*, t. 3: 1835–2015, Warszawa 2017 s. 39-40

Bobusia Bogusław (1954–2015) historyk, etnograf, archiwista, regionalista. Ur. 7 I w Jedliczu w pow. krośnieńskim, syn Rudolfa i Stefanii z d. Grabiec. W latach 1961–1969 uczęszczał do szkoły podst. w Jedliczu, a nast. do tamtejszego Liceum Ogólnokształcącego im. Marii Konopnickiej. W maju 1973 zdał maturę, a od 1 IX podjął pracę w Woj. Bibl. Publ. w Krośnie, gdzie pracował do 30 IX 1975 jako pracownik działu instrukcyjno-metodycznego. 1 X 1975 rozpoczął kolejny etap edukacji, podejmując studia wyższe na kierunku etnografii Wydz. Filoz.-Hist. UJ. Studia ukończył w 1980, uzyskując absolutorium, a w sierpniu 1984 obronił pracę magisterską, uzyskując tytuł mgr. etnografii. W czasie studiów aktywnie działał w kole naukowym etnografów SZSP przy UJ, pełniąc m.in. funkcję prezesa koła, czł. Kom. Nauki, był organizatorem zagr. obozu naukowego etnografów oraz sesji naukowych. W 1996 ukończył 2-semestralne studia podyplomowe z zakresu archiwistyki w Inst. Historii i Archiwistyki UMK.

W lutym 1980, wykorzystując doświadczenia zdobyte w szeregach SZSP, podjął pracę zawodową w Dzielnicowym Ośrodku Kultury Kraków-Podgórze, pocz. jako instruktor ds. upowszechniania plastyki i kierownik działu administracyjno-gospodarczego, a od 1 X 1981 jako zastępca dyrektora ds. administracyjnych. Stanowisko to zajmował do 15 II 1983, po czym ze względu na sytuację rodzinną przeniósł się na stałe do Przemyśla, prze-

chodząc od 16 II 1983 na zasadzie porozumienia stron do pracy w AP w Przemyślu; objął tam stanowisko archiwisty w Oddz. Udostępniania zasobu. 1 IX 1984 został awansowany na stanowisko starszego archiwisty, 1 I 1985 uzyskał mianowanie na urzędnika państwowego, a od 1 X 1987 objął stanowisko kierownika Oddz. Informacji i udostępniania, które zajmował do 15 IX 1996. 16 IX 1996, wygrywając konkurs, został powołany na stanowisko p.o. dyrektora AP w Przemyślu, a od 1 IV 1999 – jego dyrektora). 29 VII 2013 ze względu na stan zdrowia odszedł na rentę inwalidzką.

Objęcie stanowiska dyrektora archiwum zbiegło się z uzyskaniem przez archiwum nowej siedziby i doskonalących warunków dla wielokierunkowego rozwoju instytucji. Na stanowisku dyrektora nawiązał współpracę z wieloma instytucjami kultury i nauki, a także organizacjami społecznymi o profilu historycznym. Rozwijał działalność archiwum zarówno na gruncie instytucji, jak i poza nią. Nawiązał kontakty z archiwami ukr., był inicjatorem projektu ewidencjonowania dokumentów tzw. katastru galicyjskiego, rozproszonych w archiwach pol. i ukr. W czasie jego dyrekcji archiwum zorganizowało samodzielnie lub we współpracy 20 konferencji naukowych i 60 wystaw opartych na materiałach archiwum przemyskiego; rozwinęła się działalność wydawnicza archiwum, głównie o edycje źródeł archiwalnych, przewodniki archiwalne, publikacje naukowe, informator o zasobie AP w Przemyślu. W 1996 objął funkcję redaktora naczelnego „Rocz. Hist.-Arch.”.

Pracę w archiwum rozpoczął od zadań z zakresu opracowania zasobu; opracował m.in. zespoły sta-

rostw powiatowych w Dębicy, Ropczycach, a także akta Głównego Pełnomocnika Rządu ds. Ewakuacji w Rzeszowie, które stały się przedmiotem prowadzonych przez niego wieloletnich badań naukowych i rozpoczętego przewodu doktorskiego, przerwane ze względu na zły stan zdrowia. W Oddz. Informacji i udostępniania zajmował się udostępnianiem akt w pracowni naukowej oraz realizacją kwerend; zdobyta wówczas wiedza i doświadczenie zaowocowały licznymi opracowaniami, referatami, artykułami i publikacjami popularyzatorskimi. Wśród wielu zainteresowań naukowych B. ważne miejsce zajmowały zagadnienia stosunków pol.-ukr. w l. 1943–47, historia twierdzy Przemyśl, problematyka katastru galicyjskiego oraz źródeł do badań genealogicznych. Na uwagę zasługują prace prezentujące jego zainteresowania, m.in.: *Ewidencje ludności w zasobie Archiwum Państwowego w Przemyślu i Oddziale w Przeworsku (informator)* (Przemyśl 1994), *120 lat przemyskiego Archiwum. Katalog wystawy* (Przemyśl 1995), *Księga pamiątkowa z okazji jubileuszu 70-lecia urodzin Zdzisława Koniecznego* (Przemyśl 2000), *Plany Twierdzy Przemyśl, cz. 1–3* (Przemyśl 2004–10), *Akcja Wisła – przyczyny, przebieg, konsekwencje* (Przemyśl 2007). Był także autorem licznych artykułów publikowanych m.in. w: „Archeionie”, „Rocz. Hist.-Arch.”, „Przemyskich Zap. Hist.”, „Kur. Wsch.”

Był aktywnym działaczem stowarzyszeń historycznych, archiwalnych i kulturalnych; działał m.in. w: PTH, TPN w Przemyślu, SAP, Pol. Zw. Wsch., Tow. Miłośników Twierdzy Przemyśl, Tow. Przyjaciół Przemyśla i Regionu, Tow. do Badania Dziejów Mniejszości Narod.

Uhonorowany Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz odznaczeniami i wyróżnieniami organizacji, z którymi współpracował.

W 1979 ożenił się z Katarzyną Trojanowską, z którą studiował na kierunku etnogr. UJ. Miał dwóch synów: Jakuba (ur. 1983) i Szymona (ur. 1984). Zmarł po wieloletnich zmaganiach z chorobą 29 IV 2015; został pochowany na Cmentarzu Głównym w Przemyślu.

Długosz E., *Bibliografia Archiwum Państwowego w Przemyślu za lata 1874–2010*; teŹe, *Archiwum Państwowe w Przemyślu*, Przemyśl 2012; AP w Przemyślu, Teczka osobowa B.B.